

Arrest

nr. 280 951 van 28 november 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de stad TIELT, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Burgemeester van de stad Tielt van 20 juli 2022 tot niet-ontvankelijkheid van een verblijfsaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 13 september 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 22 september 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 juli 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet) in bij de stad Tielt.

Op 20 juli 2022 beslist de gemachtigde van de burgemeester van de stad Tielt om de aanvraag van de verzoekende partij niet ontvankelijk te verklaren. Dit is de bestreden beslissing en deze is als volgt gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 1/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 1/2, §§ 2 en 3 vierde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

wordt de verblijfsaanvraag die op 18/07/2022 door de hieronder geïdentificeerde betrokkene ingediend werd om de volgende reden onontvankelijk verklaard.

*x hij heeft niet bewezen dat hij de door hem te betalen retributie betaald heeft.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van 'substantiële vormvereisten' en verwijt zij de verwerende partij machtsoverschrijding.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"1. Het staat vast dat de in casu bestreden beslissing werd genomen door mevrouw J. W., met als vermelde functie: "beambte gemachtigd".

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet en naar artikel 1/2, §§ 2 en 3, vierde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981).

De verzoekende partij merkt op dat de desbetreffende artikelen niet kan worden gelezen dat een gemachtigd beambte namens de burgemeester bevoegd is om een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren omdat de aanvrager geen retributie betaalde.

Evenmin kan verzoeker nagaan of mevrouw W. zelfs effectief over de vereiste machtiging beschikt, zoals gesteld in de beschrijving "beambte gemachtigd".

Elk optreden van een overheid dient nochtans zijn oorsprong te vinden in wettelijke bepalingen die haar bevoegdheden toekent. Wanneer een overheid optreedt op een domein dat niet aan haar bemoeiing is overgelaten, is er sprake van machtsoverschrijding.

De bevoegdheid van de steller van de akte is een kwestie die de openbare orde raakt.

Hieraan kan men verbinden dat op grond van de vermeldingen van de akte moet kunnen worden nagegaan of zij getroffen werd door een bevoegde ambtenaar aangezien er geen vermoeden bestaat dat de akte uitgaat van de bevoegde ambtenaar (vaste rechtspraak van Uw Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zie o.a.: RvV 7 februari 2012, nr. 74.688; RvV 20 februari 2014, nr. 119.229; RvV 18 maart 2014, nr. 120.828).

Hierom dient de bestreden beslissing te worden vernietigd."

2.2. De gemachtigde van de bevoegde Staatssecretaris heeft een nota met opmerkingen neergelegd maar repliceert niet op de argumenten van de verzoekende partij omdat zij van oordeel is dat zij de bestreden beslissing niet genomen heeft en vraagt om buiten de zaak te worden gesteld.

De Raad stelt vast dat enkel de burgemeester van de stad Tielt als partij werd opgeroepen. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie is inderdaad geen partij in deze zaak.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient, zelfs ambtshalve, te onderzoeken of de bestreden beslissing werd genomen door de hiertoe bevoegde overheid. De bevoegdheid van de steller van een bestuurlijke beslissing raakt immers de openbare orde (RvS 11 juli 2013, nr. 224.332).

Het staat vast dat de in casu bestreden beslissing werd genomen door mevrouw J. W. als gemachtigde beambte van de burgemeester.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet en naar artikel 1/2, §§ 2 en 3, vierde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit). De Raad merkt op dat in artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet niet kan worden gelezen dat een gedelegeerde beambte van de burgemeester bevoegd is om een aanvraag om tot een

verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk te verklaren omdat de aanvrager niet aantoonde dat hij een retributie betaalde.

In het artikel 1/2, § 2, van het Vreemdelingenbesluit was wel bepaald dat indien de aanvrager geen betalingsbewijs aanbracht *“de overheid die bevoegd is om de verblijfsaanvraag in ontvangst te nemen of er een beslissing over te nemen”* de verblijfsaanvraag onontvankelijk kon verklaren. Er dient evenwel te worden geduïd dat het koninklijk besluit van 16 februari 2015 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen waarbij het artikel 1/2, § 2, van het Vreemdelingenbesluit werd ingevoerd, bij arrest nr. 245.404 van 11 september 2019 door de Raad van State werd vernietigd. Artikel 1/2, § 2, van het Vreemdelingenbesluit dient derhalve te worden geacht nooit te hebben bestaan. De verwerende partij kan dan ook niet dienstig verwijzen naar de bepalingen van artikel 1/2, § 2, van het Vreemdelingenbesluit om te stellen dat een gemachtigde beambte van de burgemeester bevoegd zou zijn om een verblijfsaanvraag onontvankelijk te verklaren omdat niet werd aangetoond dat een retributie werd betaald.

De verwerende partij repliceert niet op de argumenten van de verzoekende partij.

De vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen door een hiertoe onbevoegde persoon volstaat om over te gaan tot de vernietiging van deze beslissing.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat uit het arrest van de Raad van State van 11 september 2019 met nr. 245.404 blijkt dat de bedragen van de retributies die werden vastgesteld door het koninklijk besluit van 16 februari 2015 onwettig zijn aangezien de voorziene bedragen niet in verhouding staan met de werkelijke kostprijs van de door de overheid verstrekte dienstverlening. Bij koninklijk besluit van 8 juni 2016 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen werd een artikel 1/1/1 in de het Vreemdelingenbesluit ingevoerd waarbij het bedrag van de retributie voor het indienen van een aanvraag om, op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden toegelaten werd hernomen. Dit bedrag werd bij koninklijk besluit van 14 februari 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 14 februari 2017) verhoogd tot 200 euro. Het koninklijk besluit van 14 februari 2017 werd bij arrest nr. 245.403 van 11 september 2019 ook vernietigd door de Raad van State. De Raad van State oordeelde hierbij opnieuw dat de in het koninklijk besluit vastgestelde bedragen niet in overeenstemming waren met de werkelijke kost van de door de overheid verstrekte dienstverlening. Er kan bijgevolg niet worden vastgesteld dat er, op het ogenblik waarop de bestreden beslissing werd genomen, een koninklijk besluit bestond waarin het bedrag van de retributie die moet worden betaald door een vreemdeling die vraagt om, op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden toegelaten op wettige wijze is bepaald. Er dient dan ook te worden gewezen op het feit dat artikel 159 van de Grondwet de Raad slechts toelaat om de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen toe te passen in zoverre zij met de wetten overeenstemmen. Daar er bij het nemen van de bestreden beslissing geen conform de wet bij koninklijk besluit vastgelegd bedrag van een retributie bestond, moet worden vastgesteld dat artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet, bij gebrek aan een uitvoeringsbesluit, niet kon worden aangewend om een aanvraag om tot een verblijf in het Rijk te worden toegelaten onontvankelijk te verklaren.

Het eerste middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 20 juli 2022 tot niet-ontvankelijkheid van een verblijfsaanvraag wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU